

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

== Prețul inserțiunilor, după învoială ==

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Bolșevist

Se împlinesc în curând doi ani, de când bolșevistul — maximalistul rus — se trudește să creeze țericirea țării sale și a lumii întregi. Prin ce mijloace? Acasă prin confiscare de averi și prin omoruri; în străinătate prin trimeri de agenți înrublați din greu; și pretutindeni prin paradarea cu principiile social-democrate.

Scopul suprem al social-democrației este departe de-a fi turnat în formă posibilă de împlinit.

În lipsa acestei lămuriri, bolșevistul pretinde, că lucrează ca om de omenie, când refuză de-a munci, căci este doar treaba «statului» nou comunist să împartă mâncare și băutură — mai croect: băutură și mâncare — la toți.

Fruntașii bolșeviştilor, ca să-și păstreze șefia, trebuie întâi să admită confiscările de averi și omorurile; al doilea, pentru a câștiga masele pe partea lor, trebuie să le facă jăgăduelile cele mai mari... Și asta nu-i tocmai greu.

Când, în cele din urmă, nu va mai fi nimic de împărțit, va veni al treilea, — ca să restabilească liniștea și ordinea. Ear acestea, ordinea și liniștea, sânt moartea pentru bolșevist.

Product al stărilor rusești, bolșevismul să-și facă mendrele acolo, în Rusia, și tot acolo să-și dea obștescul sfârșit.

Astăzi, când noi, românii, nu mai mergem pe drum unguresc, cu atât mai puțin o să batem drumul rusesc.

Să ne bucurăm mai bine, că s'a pus sfârșit cărmuirilor sugrumătoare de libertate și prădalnice de averi.

Înlăturând putrejunea se poate clădi statul democratic, — dar nici decât nu se poate înălța utopia bolșevistului îndărătnic și violent.

(X)

Aniversarea unirii principatelor. Joi în 24 Ianuarie v. c. la 10 ore a. m. în biserica catedrală se va ținea serviciu divin de laudă și mulțămită, iar după terminarea serviciului divin în seminarul arhidiecezan «Andreian» se va ținea o serbare școlară cu următorul program:

- Cântarea «Imnului național» de corul elevilor seminariali.
- Conferență despre însemnătatea zilei de prof. V. Păcală.
- Declamarea unei poezii.
- Cântarea imnului «Deșteaptă-te române» de corul elevilor seminariali.

Unirea principatelor române

Tendința spre unitate și independență națională s'a manifestat în cursul secolului XIX la toate popoarele din Europa. Din stătuțele risipite s'a încheat unitatea Germaniei și, înlăturând stăpânirile străine, a pășit cu bărbăție și Italia spre unitatea și independența sa națională.

Pretutindeni prefacerile politice au fost bine pregătite prin propaganda însufletită a ideilor naționale. De aceea secolul XIX este caracterizat în istoria universală ca secolul naționalismului.

Această semnificare iasă puternic la iveală și în istoria Românilor. Cele două principate române, Muntenia și Moldova, după ce unirea lor cu Ardealul, săvârșită de Mihai Viteazul la sfârșitul secolului XVI, a fost de durată atât de scurtă, au rămas iarăș nu numai despărțite, ci adeseori rău învrăjbite între olaltă. S'a păstrat din 1643 o amintire, care ne spune că fiind principele Ardealului George Rákoczi I. în alianță atât cu Muntenii, cât și cu Moldovenii, aceștia au refuzat a-i da ajutor într'un război sub cuvânt, că ei urăsc atât de mult pe Munteni, încât nu pot merge împreună pe acelaș drum!

Dar suferințele cele mari, pe cari au trebuit să le îndure în epoca fanarioților (sec. XVIII) Munteni și Moldoveni de o potrivă, au trezit în ei din nou dorința de a trăi la olaltă ca frații.

Revoluția lui Tudor Vladimirescu din 1821, prin care s'a înlăturat domnia fanarioților și s'au restabilit din nou domniile pământene în amândouă principatele, a fost cea dintâi manifestare politică a renașterii naționale.

Renașterea a fost pregătită prin literatura națională, în deosebi prin vestiții scriitori istorici din Ardeal, cari însuflețeau tineretul prin evocarea unui trecut glorios și îl îndemneau să fie vrednic de mărirea străbunilor romani.

Profesori tineri, trecuți din Ardeal în principate, ca George Lazăr și alții, au întemeiat școale naționale și astfel în scurt timp curentul național luase un avânt puternic.

Toți oamenii înțelegători, dar mai ales scriitorii începură a spune tot mai răspicat, că un popor de aceeaș origine, cu aceeaș fire, cu aceeaș limbă și credință, cu aceleași amintiri ale trecutului și aceleași aspirațiuni ale viitorului nu mai poate să rămână timp îndelungat sub diferite cărmuri, dismembrat și despărțit în stătuțele mărunte.

Poetul Ioan Văcărescu adresă în poe-

zia intitulată *La Milcov* (1830) râulețului, care despărția pe frați, următoarele cuvinte:

„De unde-ți vine numele, părau fără putere
Ce despărțirea neamului tu îndrăznești a cere?
Desprețuire frații dau puteri-ți no'nsemnate
Căci, despărțit ori depărtat, fratele e tot frate“

Dar nu numai în versurile poetilor se manifestă dorința de înfrățire, ci ea începușe a lua după 1830 forme concrete în opinia publică a principatelor române.

Unirea era lozincă de căpetenie, și în legătură cu aceasta alegerea unui domnitor dintr'o dinastie europeană, ca principatele române să poată scăpa de sbuciumările interne, pe cari le provocau neconțințele rivalității dintre pretendenții la tron.

De aceea spunea la 1834 prințul Ghica: «Tatăl meu a fost domn, unchiul meu este acum, și totuș nu este sacrificiu, ce n'as face, spre a procura țării mele cele două singure baze de existență, care pot să permită a spera oarecare stabilitate: *unirea celor două principate și așezarea unui principe străin*».

Dar planul de unire era împiedecat deocamdată din partea marilor puteri învecinate, cari își vedeau prin aceasta periclitată interesele lor: Turcia suzeranitatea, Rusia protectoratul și Austria vechile ei aspirațiuni de a-și întinde influența predominantă asupra principatelor române.

La 1846 s'a făcut totuș un pas însemnat spre unire prin desființarea vămilor între cele două principate.

Tendențele unioniste au ieșit la iveală și în mișcarea revoluționară din 1848, îndreptată mai ales contra protectoratului rusesc. Această mișcare fu însă curând înăbușită prin oștile rusești și turcești. Propagatorii ideilor naționale și unioniste au fost nevoiți să emigreze în Apus, unde au reușit a deștepta simpatiiile fraților latini, mai ales ale francezilor, pentru cauza română.

Prin tratatul dela Paris din 1856, cu care s'a încheiat războiul crimeic (1853—1856) principatele române au fost scoase de sub protectoratul rusesc și puse, ca state tributare imperiului otoman, sub garanția colectivă a celor 7 puteri întrunite în congresul dela Paris.

În memoriile adresate cabinetului francez și congresului, însiși ultimii domni înainte de unire: Barbu Știrbei și Grigorie Ghica cereau unirea principatelor sub un principe ereditar dintr'o dinastie europeană, ca singurul mijloc de a rezolva în mod satisfăcător chestiunea principatelor. Pie-nipotentiarii Franței, Agliei, Sardiniei, Rusiei susțineau cererile românilor, dar ai Turciei și Austriei se împotriveau.

Congresul decise, ca sultanul să convoace atât în Moldova, cât și în Muntenia un *divan ad hoc*, spre a se pronunța în privința organizării definitive a principatelor.

În amândouă principatele *adunările ad hoc* se pronunțară pentru unire, în Moldova la 7 Oct. 1857 (81 voturi contra 2) în Muntenia (99 voturi, totalitatea).

Acest vot al națiunii trebuia confirmat din partea puterilor garante. Din cauza împotrivirii plenipotențiarilor Austriei și Turciei dorința națiunii nu a putut fi îndeplinită decât în parte. Prin convenția din Paris (3/19 August 1858) s'a hotărât noua organizare a «*Principatelor Unite Moldova și Valahia*», fiecare cu guvern propriu și cu adunare proprie, instituindu-se o *comisiune centrală* (Moldoveni și Munteni) care avea să pregătească legile de interes comun, și o *curte de casație*, amândouă cu sediul la *Focșani*, pe lângă uniunea vamală, poștală, telegrafică și monetară, cum și organizarea identică a milițiilor, spre a putea forma în caz de nevoie o singură armată. Iar cu privire la domnitor se dispunea, ca el să fie ales pe viață de către adunarea fiecărui principat, însă *numai* dintre pământeni, fiind eligibil «un fiu de un tată născut Moldovean sau Muntean...»

Convenția aceasta nu exclude în mod precis alegerea aceleiași persoane dintre Moldoveni sau dintre Munteni în amândouă principatele. Pe baza aceasta s'a făcut *unirea*, alegând atât Moldova, cât și Muntenia pe același Domn.

În 5 Ianuarie 1859 adunarea Moldovei a ales cu unanimitatea voturilor pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. Mihail Kogălniceanu adresă alesului următorul cuvânt: «Alegându-Te pe Tine Domn în țara noastră, am voit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește: *la legi nouă om nou*. O, Doamne, mare și frumoasă îți este misiunea. Constituția din 7/19 August ne însemnează o epocă nouă și Măria Ta ești chemat să o deschizi! Fii dar omul epocii; fă, ca legea să înlocuiască arbitrarul; fă, ca legea să fie tare! iar Tu, Măria Ta, ca Domn, fii bun, fii blând, fii bun mai ales pentru acei, pentru care mai toți domnii din trecut au fost nepăsători sau răi...»

În 24 Ianuarie 1859 adunarea Țării Românești unii votul său cu al Moldovei, alegând cu unanimitate pe același domn.

Așa s'a îndeplinit Unirea principatelor, acum 60 de ani.

«Această zi este cea mai mare, ce au văzut Românii în anele istoriei lor» — zicea Vasile Boerescu în cuvântarea rostită după alegere. — «Sunt acum mai mult de două secole și jumătate, de când Unirea Românilor, aspirațiune generoasă a tuturor generațiilor, căuta să se realizeze prin puterea materială, prin forță, prin sânge. Astăzi unirea se realizează prin *puterile morale, prin armele spirituale*. O eră nouă se deschide pentru noi. Această eră este aceea a regenerării noastre. Voi veți avea mândria de a spune nepoților voștri, că ați pus cea dintâi piatră la acest nou edificiu și accentele recunoștinței lor se vor transmite răsunând din generație în generație...»

Cu sprijinul puterilor amice, în special al Franței și Italiei, Cuza obținu recunoașterea ca *Domn al Principatelor Unite*. Prezentându-se în 1860 la Constantinopol reuși să câștige încrederea suveranului și consimțirea lui pentru o deplină unire administrativă prin contopirea celor două guverne și a celor două adunări.

La 11 Decembrie 1861 unirea fu proclamată. În proclamația sa Cuza zicea: «Românilor! Unirea este îndeplinită... În zilele de 5 și 24 Ianuarie ați pus toată a voastră încredere în alesul Națiunii, ați întrunit speranțele într'un singur Domn. Alesul vostru vă dă astăzi o singură Românie. Vă iubiți patria, veți ști dar a o întări. Să trăiască România!»

La 24 Ianuarie 1862 adunările s'au întrunit în București ca primul parlament al României.

Unirea a obținut numai o recunoaștere provizorie, ca uniune personală și administrativă pentru timpul cât va domni Cuza. Dar constituția din 1866, proclamând că Principatele-Unite Române constituiesc un singur stat indivizibil sub denumirea de România, a desăvârșit *unirea definitivă ca contopire politică a celor două principate într'un singur stat*.

Dar unirea aceasta nu putea fi garantată deplin decât prin un principe ales dintr'o casă domnitoare de ale Europei.

La abdicarea sa însuș Cuza recunoștea, că «numai un principe străin poate închezașii viitorul României». Astfel Cuza, care a întrupat ideea unirii, se considera numai ca depositar al suveranității ce, în momentul oportun, urmă să fie transmisă principelui, chemat să întemeieze dinastia. Intemeietorul unirii avea să fie, în același timp, premergătorul și pregătitorul dinastiei.

Unirea și Dinastia, nedespărțite una de alta în programul național din timpul restaurațiunii, sunt temelile pe care se ridică România contemporană.

Nouă viață

Preotului român dela sat îi este încredințată, spre cultivare sufletească, pătura puternică a neamului, *țărâtimea*, talpa țării.

Indrumarea poporului pe calea vieții morale este îndatorirea de căpetenie a tuturor fețelor bisericesti.

Războiul lumii a sguđuit toate țările prin prefacerile lui, — dar a avut și influență stricăcioasă asupra moravurilor oamenilor de pretutindeni.

Frumusețea virtuților creștine, care eră podoaba principală a înaintașilor dispăruți, a început a fi înlocuită cu năzuințe extraordinare de-a ajunge la îmbogățiri mari și ușoare.

Idolul, la care prea mulți se închină astăzi, este *banul*.

Poporul agricultor, ocupându-se în partea cea mai mare cu prăsierea vitelor, începe a-și valoriza produsele într'un mod cum nu s'a mai pomenit până acum. Iar ochiul satanei, banul ușor câștigat, a deșteptat și deșteaptă multe patimi.

În mijlocul sgomotului petrecerilor, puțini își caută refugiul în lăcașurile sfinte, unde să se înalțe cu inima și cu mintea mai pe sus de gândirile egoiste și trecătoare.

Indiferentismul religios prinde teren. Curățenia în traiul familiar, în unele locuri, începe să fie disprețuită.

Viața sufletească, cu deprinderea omului de a se uita în spre cer, azi este pe cale de a se stânge.

Lozinca rătăciților, rămași în întunec și îmbătați de așa zisul bolșevism și de

FOIȘOARA

Soldățești

— 6 —

*Frunzuliță de afină,
Mă topesc ca o lumină,
Ca o lumină de seu,
Când arde mereu-mereu.*

— 7 —

*Inimă cu doruri multe,
Topește te și te rupe;
Căci prea grele doruri duci,
Te 'nfiori și te usuci.
Măcar de oțel să fii,
Tot te-ai frânge ș' ai muri;
De-ai fi, inimă, de piatră,
Cată să te rupi odată;
D'atâta jale și dor,
Cată să te frângi, să mori...*

(Com. de C. Iencica.) D. Dobrin, rcg. 31.

La casa lui Avram Iancu

Vidra-de-sus, în Ianuarie 1919

În dimineața zilei istorice din 17 Ianuarie 1919 se părea că înviase *lagărul lui Iancu*.

Des de dimineață resuna de pe dealuri *tulnicul*, buciul moșilor. Din toate văile, pe toate, cărările răsăreau oamenii și se auzeau strigătele. Se părea că s'a dat signalul de primejdie că «Vin Ungurii!» și se ridică moșii să-și apere cuibul.

Dar acum, semnul și mișcarea nu eră de primejdie, ci de bucurie că: *Vin Românii!*

Pe la ora 10, la casa Iancului, așteptă poporul pe cei de mult doriți și așteptați.

Eată-i, se apropie!

S'aude goarna română. Răsună tulnicile noastre. Parecă glasul lor s'a înfrățit să vestească împreună bucuria și desrobirea munților.

Sosește căpitanul *Jordan*, cu ostașii săi. Între urale înconjură casa sfântă și se postează în fața ei.

Părintele Iosif *Trifa* din Vidra-de-sus rostește o mișcătoare vorbire, zicând între altele:

«Bine-ați venit la noi! Bine-ați venit în cuibul acesta de vulturi și de mucenici!»

Bine-ați venit la locul sfânt, unde demult v'așteptă și vă chemă istoria, să aduceți dreaptă răsplătă pentru jertfele și suferințele de veacuri.

Muntenii, moșii noștri, au mai așteptat odată aici cu poartă de primire, să le vie o răsplătă a credinții și a vitejiei lor.

La anul 1852 se înălțase, tot în locul acesta, o măreață poartă de primire, cu măestrie alcătuită din ciubere, donițe și brazi, în cinstea unei fețe împărătești, care venea să ne vadă și să ne cunoască.

Iancu așteptă desrobirea neamului său; dar înalta față împărătească n'avea în buzunar, decât un decret de rang nobilitar și o medalie strălucitoare.

Astfel, poarta de atunci s'a desfăcut, — și noi ne-am ales cu o desamăgire mai mult.

Ear Iancu, sârmanul nostru Iancu, văzându-și prăbușite toate planurile a plecat zdrobit în lume, cântând în fluer durerile unui neam fără de noroc.

În fluerul lui vorbeau și plângeau mai ales moșii, plângea credința batjocorită și jertfa nerăsplătită.

Urmașii acelora, ce-și lăsară oasele rupte pela Fântânelle și la Abrud, cei ce nu putură să

mincinoșii agenți este firește: «Jos cu domni!»

Unii, anăgiți de vorbe ca acestea, cred că totul este al lor, chiar și moșiile, casele și orce avere, — fără deosebire de «al meu și al tău».

Nu se ia în seamă faptul, că mulți preoți în timpul asupririlor au suferit insulte, temniță și mizerie pentru binele altora...

Vremile schimbate ne cheamă la o nouă viață.

Preoțimea, ca să poată avea puțină de a-și desvolta forțele și a deveni stălp al noului stat democratic, are trebuință neapărată de a se întruni și organiza, ca să-și asigure existența de care este vrednică.

Frați preoți! Să ne organizăm! Intr'un congres preoțesc să ne spunem dorințele și să aflăm modalitățile pentru regenerarea vieții morale a credincioșilor.

Datorința noastră sfântă este a recădi lumea morală, a tămădui sufletele și a contribui la creșterea lor în duh național și creștinesc.

Pr. Alex. Băieșan.

Congresul preoților

— Convocare —

Imprejurările de viață bisericească și națională, create prin întregirea statului român, ne impunși nouă, preoțimii, datoria de a ne strânge rândurile, pentru a da avânt nou bisericii ortodoxe din cuprinsul României mari și pentru a ne menține și largi rolul istoric ce l-am avut în viața neamului nostru.

Conștienți de această datorie, ca aleeși ai unei constătuiri de preoți ce a avut loc în Sibiu și obținând arhieriasca binecuvântare, convocăm întreaga preoțime a celor trei eparhii ortodoxe române, venerabilele consistoare și stimatele corpuri profesionale ale seminariilor teologice la congresul preoților ce se va ține în 20 și 21 Februarie st. v. a. c. în Sibiu, cu următorul program:

Ziua I (Miercuri 20 Feb. st. v.): 1. La orele 8 slujba sfintei liturgii în catedrala mitropolitană, cu predică și chemarea Duhului Sfânt. 2. Deschiderea și constituirea congresului. 3. Organizarea preoțimei în o societate a clerului. 4. Impreunarea bisericilor ortodoxe de pe teritoriul statului român într'o singură biserică ortodoxă română și raportul acestei biserici față de stat.

Ziua II (Joi 21 Feb. st. v.): 5. Problema

intre cu arma în cuibul nostru, se năpustiră ca slujbași aspri și sălbatici. Aurul și bunătățile dealurilor noastre ni le duceau ei, ear moșilor nu le rămase altceva decât să plece 'n lume, să umble, din poartă 'n poartă, după pânea vieții. Și astăzi?

În această mare zi earăș ne-am strâns aici și am ridicat poartă de primire, și vă strigăm:

Bine-ați venit la noi! Spuneți, fraților, regelui vostru și al nostru, regelui tuturor românilor, că între buciume de bucurie urmașii lui Iancu li dau azi în seamă munții lui. Spuneți, că ați aflat aici un popor asuprit, dar bun, tot așa de mândru și viteaz ca oștenii și lăncerii lui Iancu.

Spuneți-i că ne-ați văzut plângând de bucuria desrobirii. Spuneți-i, că s'au înfrățit, în sfânta zi de azi, pe veci moșii cu dorobanții.

Trăiască regele nostru Ferdinand!

Trăiască regina noastră Maria!

Trăiască România mare!

Sfârșind părintele I. Trifa, vorbește căpitanul român, spunând:

Nu aflăm cuvinte de mulțumită Tatălui de sus, că ne-a învrednicit, — după suferințe de veacuri, — să ajungem această istorică zi.

educației clerului. 6. Problema propagandei religioase. 7. Problema culturală (Biserica și școala). 8. Atitudinea preoțimei față de viața politică. 9. Situația materială a clerului. 10. Propuneri, care vor trebui anunțate biroului comisiei pregătitoare cu cel puțin trei zile înainte de congres.

Fiecare preot participant va fi membru al congresului, dar — pentru ca să fie reprezentată preoțimea de pretutindenea, — tractele protopopești sânt invitate ca până la 5 Februarie st. v. să-și aleagă câte trei delegați oficioși (între cari poate fi și protopopul tractual) și cari, provăzuți fiind cu credenționale în ordine, vor fi obligați a lua parte la congres. (Prea onor. protopopi sânt rugați să convoace preoțimea tractuală pentru a-și alege delegați.)

Ne-am simți fericiți dacă la congresul nostru am avea onoarea să salutăm și reprezentanți de-ai fraților noștri preoți din vechiul regat al României, din Bucovina și Basarabia.

Toți ceice voesc să participe la congres sânt rugați să se anunțe până cel mai târziu în 12 Februarie st. v. biroului comisiei pregătitoare, la adresa dlui profesor seminarial Dr. Nicolae Bălan — Sibiu, str. Reissenfels Nr. 11.

Sibiu, la 14/27 Ianuarie 1919.

Dr. Nicolae Bălan. Sinesiu Bistrea. Romul Buța. Emilian Cioran. Dr. Gheorghe Comșa. Ioan Druhora. Augustin Ghilezan. Procopiu Givulescu. Dr. Lazar Iacob. Dr. Moise Ienciu. Dr. Avram Imbroane. Dr. Ioan Lupaș. Constantin Moldovan. Pompei Morușca. Traian Oprea. Vicențiu Pantoș. Isaia Popa. Stefan Popa. Dr. Vasile Saftu. Trandafir Scorobăț. Dr. Sebastian Stanca. Iancu Ștefănuț.

Toate ziarele românești sânt rugate să reproducă această convocare.

Aviz

Se aduce la cunoștința celor interesați, că la institutul pedagogic (școala normală) a seminarului arhidiecezan «Andreian» în 15/28 Februarie a. c. se vor ține examene de calificare (capacitate) învățătorescă de corigență și din toate obiectele de învățământ.

Sibiu, 20 Ianuarie 1919.

Direcțiunea.

Aviz

Cu elevii din secțiunea pedagogică a seminarului arhidiecezan «Andreian» examenele de corigență se vor ține Luni în 28 Ianuarie (10 Februarie) a. c. la 3 ore d. m. în sala Nr. 20.

Sibiu, 20 Ianuarie 1919.

Direcțiunea.

Știrile zilei

Ziua de 24 Ianuarie v., Joi, va trebui serbată, în anul acesta, în sensul ordonanței resortului nostru de culte și instrucțiune publică, cu deosebită solemnitate în toate bisericile și școlile noastre. Spre a veni în ajutor preoților și învățătorilor noștri. Îndatorați a vorbi poporului și tinerimii despre însemnătatea națională istorică a acestei zile, am aflat de potrivit a publică în numărul de față un articol despre Unirea principatelor române, prelucrat după conferința dlui D. Onciul «La XXIV Ianuarie».

Delegații sași la București. O delegație, alcătuită din 7 fruntași ai Consiliului național săsesc din Ardeal, condusă de Dr. Adolf Schuller din Sibiu, au prezentat în 31 Ianuarie 1919 Maiestății Sale Regelui Ferdinand și guvernului român declarația de alipire a națiunii săsești la Regatul României Mari. În onoarea delegaților sași guvernul din București a dat un mare banchet în Grand Hotel Bulevard. Delegația sașilor se compunea din dnii: Dr. A. Schuller, R. Brandsch, Dr. E. Fieltsch, L. Jekeli, Dr. A. Polonyi, Dr. H. O. Roth și Dr. R. Schuller.

Voiesc să facă impresie asupra conferinței de pace. Ungurii care și-au pierdut sârta și voiesc să atace pe români în Ardeal, au de gând, cum se crede în general, ca acum la întrunirea conferinței de pace, să facă impresia la Paris că Ardealul vrea, vezi Doamne, să rămâie unit cu Ungaria!

Străinătatea însă ne cunoaște, și nu se lasă îmbătătită cu apă rece.

Emigrare împedecată. Din America se vestește, că Statele Unite pregătesc un proiect de lege, prin care în timp de vreo doi ani de zile emigrarea în America va fi oprită.

Aviz. Neprimindu-se la oficiul postal spre expedare pachete, toți cari ni-au făcut comande și încă nu au primit cele comandate, sunt rugați să fie în așteptare până va fi posibilă expedarea de pachete, când se va satisface tuturor comandelor primite. *Librăria arhidiecezană.*

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Marți: *Secretul corăbierului*, dramă în 4 acte. Prețul locurilor: Loc rezervat 4 cor.; Locul I 3 Locul II 2 cor.; Locul III 60 fileri.

Inceputul la ora 7 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Marți, Miercuri și Joi, în 4—6 Februar: *Tragedia notarului Moeller*, în 4 acte. Mare piesă în primul rol cu Carol Eöetz.

Inceputul la: ora 7 seara.

Aviz

În urma dispoziției Ven. Consistor din 21 Noembrie 1918 Nr. 11069, Orfelinatul bisericii ortodoxe române s'a deschis în 15/28 Ianuarie 1919. Despre deschidere au fost încunecștințate din bun timp oficiile parohiale interesate, cu invitarea să dispună, ca orfanii primiți să se prezinte la terminul indicat în orfelinat.

După ce însă din cei primiți, un număr însemnat de orfani nu s'a prezentat până azi și nici oficiile parohiale nu au raportat cauza, pentru care unul sau altul din orfani nu s'a prezentat, se roagă oficiile parohiale interesate din nou și pe această cale să trimită imediat orfanii primiți, iar dacă unul sau altul din cei primiți nu ar mai fi avizat la creștere în Orfelinat, să facă de urgență raport, ca locurile vacante să fie oferite la alți orfani.

Sibiu, în 18/31 Ianuarie 1919.

Direcțiunea Orfelinatalului ortodox român.

Învredniciți de Dumnezeu și trimeși de regele Ferdinand, vin aici la locul acesta sfânt. Am plecat și venim din plaiurile lui Ștefan Vodă aici în Țara altui Vodă. Calea de azi a trecut prin biruința și jertfele dela Mărășești, Mărăești și Oituz. Azi ne vedem nădejdiile împlinite: înfrățirea tuturor românilor sub sceptrul și coroana viteazului nostru rege Ferdinand.

Lungi aprobări: «Trăiască regele nostru Ferdinand!»

Se face defilarea, se dau onorurile militare casei, în care a stat odată un «rege al munților».

Părintele Gregoriu Nicola din Vidra-demijloc dă în seama armatei române casa sfântă.

Cu jurământ solemn, că va păzi cu sfințenie și în viitor acest locaș — ia în primire viteazul căpitan fostul lăcaș al Iancului.

Se face parastas întru odihna robului și craiului Avram. Se dau salve. Răsună dealurile. Vitejii se postează în fața casei, spre a fi prins acest tablou și moment înălțător prin aparat fotografic.

Apoi se încinge hora noastră: Moșii și dorobanții se prind în joc, în semnul înfrățirii pentru toate veacurile.

De sub muntele Găina.

Inștiințare

Divizia II Vânători dorește a cumpăra un număr mare de cai sănătoși de talie mare și mică.

Toți proprietarii de cai, care vor să-i vândă, vor declara la Primăriile locale numărul de cai ce au a vinde cu obligațiunea că la data când va trece comisiunea prin comună, data care se va anunța la timp, să se prezinte cu caii la Primărie.

Caii vor fi plătiți imediat, după invoială, în coroane.

Proprietarii de cai din Sibiu, vor face declarațiunea chiar la sediul comisiunei, în localul Diviziei II Vânători la Kadettenschule.

Divizia 2-a Vânători.

Nr. 237/1918

(34) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan temporal (cu drept de succesiune) din parohia de cl. III Brăzești, din protopresbiteratul Lupșa, sistemizat pe lângă parohul Simion Pop, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele statorite în protocolul comitetului parohial dela 29 Iulie 1918, aprobat și de sinodul parohial dela acel dat, anume: toate venitele din parohie circumscrise în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat, apoi eventuale ajutoare de stat ce se distribuie pe seama capelanilor.

Cererile de concurs, înzestrate cu toate documentele cerute de legile noastre bisericesti, se vor înainta în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral. Concurenții, cu rezervele din regul. pentru parohii, se pot prezenta și în comună pentru a cânta, resp. a oficia și cuvânta și face cunoștință cu poporul.

Ofenbaia, la 3 Ian. 1910.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Lupșei în conțelegere cu comitetul și sinodul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

Ad. Nr. pp. 1028/918

(27) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala noastră confesională din comuna Someșfalau prin aceasta se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt 600 cor. din repartiție dela popor, cvartir liber în edificiul școalei cu grădina de legume. Întregirea salariului se va cere dela stat.

Cluj, la 28 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Clujului în conțelegere cu comitetul parohial.

Taliu Roșescu,
protopop.

Nr. 27/919

(31) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II Veneția-de-jos, protopresbiteratul Făgăraș, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele cuprinse în coala B. dela congruă.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul arătat, iar concurenții cu prealabila încuviințare a subsemnatului se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, predica sau celebra.

Făgăraș, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului Făgăraș, în conțelegere cu comitetul par.

Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. pp. 1006/1918.

(28) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa II Muntele rece, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea ajutorului de stat.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și înainteze suplicile de concurs subsemnatului în termenul sus indicat și a se prezenta cu prealabila încuviințare din partea subsemnatului în vre-o Duminecă sau sârbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Cluj, la 18 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cluj în conțelegere cu comitetul parohial.

Taliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. pp. 958/1918

(29) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a II-a Bonțida cu filia Sec, prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea ajutorului dela stat.

Doritorii de a concura la acest post au a-și așterne rugărilor de concurs subsemnatului în termenul deschis și a se prezenta cu prealabila încuviințare din partea subsemnatului în vre-o Duminecă sau sârbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuți din partea poporului.

Cluj, la 4 Decembrie, 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cluj, în conțelegere cu comitetul parohial.

Taliu Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 1197/1918.

(30) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de cl. III Cigmău (protopresbiteratul Geoagiului), care în lipsă de concurenți nu s'a putut întregi cu candidați calificați, deși s'au publicat două concurse, se publică concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele cuprinse în coala B dela congruă.

Încât nu se vor anunța candidați calificați, în conformitate cu concluzul de sub Nr. 55 al sinodului arhidiecezan din 1911 vor fi admiși și candidați cu calificațiune mai puțină.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc, ținută la 8 Ianuarie 1919.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 384/918 prot.

(22) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Sânger cu filia Șarombere, protopresbiteratul M. Oșorheiului, se publică concurs cu termen de 45 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul arătat mai sus și pe lângă prealabila încuviințare a protopresbiterului; concurenții au a se prezenta la biserică în vre-o Duminecă ori sârbătoare spre a cânta, a predica și eventual a celebra.

Murăș Oșorhei, la 14 Decembrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al M. Oșorheiului în conțelegere cu comitetul parohial.

Ștefan Rusu,
protopop.

Nr. 340/1918.

(33) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa II Șasa, din protopresbiteratul Lupșa, devenită vacantă prin moartea parohului Ioan Dandea, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru congruă, cu rezerva din §-ul 26 al Regulamentului pentru parohii, care asigură văduvei veniteie de jumătate pe un an.

Concursele înzestrate cu documentele cerute de Stat. org. și Reg. par. sânt a se înainta subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, și concurenții — între marginile prescise de regulament — se vor prezenta și în comună spre a cânta, celebra și cuvânta, și a face cunoștință cu poporul.

Ofenbaia, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Lupșei în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Vasile Gan,
protopop.

Nr. 341/1918.

(32) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II (a doua)* Valea-Lupșei, din tractul protopresbiteral Lupșa, devenită vacantă prin moartea parohului Avram Cioranu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B. pentru congruă, cu rezerva din § 26 al Regulamentului pentru parohii, care asigură văduvei venitele de jumătate pe un an.

Cererile de concurs, înzestrate cu documentele cerute, se înaintază în termenul deschis subscrisului oficiu protopresbiteral, iar concurenții, pe lângă prealabila încuviințare a subsemnatului, să se prezinte în parohie pentru a cânta, respective a cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Ofenbaia, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Lupșei, în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

* Parohia Valea-Lupșei e de clasa a doua, și nu a treia, cum din eroare s'a publicat în n-rul anterior.

Nr. 79/918

(24) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II Bedeleu, din tractul protopresbiteral al Lupșei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B pentru congruă.

Casa parohiale nu sânt, dar dispunând biserică de mijloace pentru edificarea lor, este perspectivă de a se edifica case după toate cerințele și întru toate corăspunzătoare.

Reflectanții își vor așterne cererile concursuale, înzestrate în conformitate cu regulamentele în vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Lupșa cu sediul în Ofenbaia, având a se prezenta în comună pentru a cânta, cuvânta și eventual a celebra sf. liturghie.

Din ședința comitetului parohial din comuna bis. Bedeleu, ținută la 21 Noembrie v. 1918.

Eugen Muntean m. p., Gavril Simon m. p.,
adm. par. și prez. comit. notar.

Nr. 336/918 of. prot.

Văzut:

Vasile Gan,
protopop.

Ernest Hajdu, zugrav artistic

de firme, decorator, pictor de biserici și poezitor. — Sibiu, Str. Cîsnădiei Nr. 31.